

ARCADI PLA I MASMIQUEL, ARQUITECTE*

Se m'ha indicat que procurés ésser breu en la presentació de l'Il·lm. Sr n'Arcadi Pla i Masmiquel, arquitecte. Aquesta serà una labor ben difícil donada la riquesa professional del Sr. Pla, que es resisteix a ésser condensada en unes poques paraules. Per tant, aquesta presentació haurà d'ésser quasi telegràfica.

Arcadi Pla i Masmiquel neix a Girona l'any 1945. Ens trobem, doncs, davant d'un professional que, tot i la seva joventut, ha realitzat ja una obra molt considerable, en quantitat, i sobretot de gran qualitat arquitectònica.

Arcadi Pla prové d'una nissaga de constructors; el seu avi fou Mestre d'Obres, constructor a la vila de Cassà de la Selva. Seguint el seu mestratge, tres oncles de l'Arcadi, -Lluís, Mariano, i Arcadi Pla Mir- foren també constructors. Uns exerciren la seva tasca professional a Cassà de la Selva i Barcelona, mentre que l'Arcadi ho feia a Girona.

Arcadi Pla Mir fou un constructor de gran categoria; exercí la professió amb enorme dedicació; qualitat i mestratge; m'honrà amb una amistat sincera.

El pare d'Arcadi Pla es dedicà a l'electrònica, on va assolir gran èxit professional, donant lloc a una importantíssima firma d'aparells de ràdio, televisió, etc. Possiblement molt de l'esperit organitzador i pragmàtic del nostre arquitecte prové del seu pare, el qual, encara que dedicat al món industrial, tenia gran afeció per la construcció, tenia el que se sol dir «mal de pedra».

Arcadi Pla i Masmiquel tenia ja de petit gran disposició pel dibuix. Sobreposat a aquesta afeció pel dibuix i la creativitat va viure la construcció de manera prope-
ra. Recorda que de petit ja l'interessava la forma en la qual eren construïdes les coses; els mobles, les obertures de la casa, les reixes metàl·liques, el mobiliari urbà, les façanes de les cases, els fanals, els paviments, etc.

La mare del nostre arquitecte, la Sra. Masmitjà, provenia del món rural, de la comarca de Banyoles, zona que coneix profundament ja que la seva esposa és de la pairalia de Can Illa de Serinyà, casa senyorial situada a la esmentada comarca del Pla de l'Estany.

* Acadèmic Corresponent per Figueres. Elogi llegit el dia 15 de març del 2000 a Figueres.

Aquest doble recolzament, d'una part el món de la construcció i de la indústria, i d'altra part del món rural i de tradició, ha caracteritzat la seva manera d'entendre la vida, on la tecnologia i la modernitat han estat bàsiques, a més de la gran admiració per les arrels del país. Aquesta superposició entre modernitat i passió per la història conformen la base estructural de la seva actitud professional.

Però si alguna cosa pot caracteritzar les seves inquietuds seria, sens dubte, la il·lusió, i l'afecció per l'arquitectura. La seva activitat formativa s'ha vist incrementada amb l'activitat de professor de projectes de les Escoles d'Arquitectura de Barcelona, dedicació que ha comportat una vida d'estudi, de constant informació i plena dedicació professional.

Arcadi Pla i Masmiquel obté el títol d'Arquitecte l'any 1969. En aquests trenta anys l'activitat professional ha estat molt numerosa, però especialment de molta qualitat. És difícil fer un resum de les obres realitzades pel Sr Pla. En ares a la brevetat podríem distingir, entre moltes altres, les següents:

- Restauració de la «Pia Almoina» per a la seu del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya de Girona (amb J. Moner i B. Cervera) Girona, 1973-1983.

- Rehabilitació de l'entorn i restauració parcial, del Castell de Bellcaire d'Empordà (1976-1983) Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

- Pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Escola Montfalgars i Escola d'Hosteleria i Turisme, a Girona i la Rehabilitació de l'Escola Malagrida a Olot. Escola a l'Estartit i Institut d'Ensenyament Mitjà (Torroella de Montgrí).

- Mercat Central de Fruites i Verdures a Girona, Mercagirona, 1983-1984, Ajuntament de Girona.

- Poliesportiu: Centre de Sant Narcís i Centre de Sant Ponç (GEIEG) i Pavelló de Sta. Eugènia (Ajuntament de Girona) a Girona. Torroella de Montgrí, Palafrugell, Platja d'Aro, Lloret de Mar, Castellar del Vallés.

- Casal d'Avis «Onyar» a Girona. Generalitat de Catalunya, Departament de Benestar Social. 1989-1991.

- Habitatges de Protecció Oficial a Girona, pel Patronat d'Habitages Santa Creu de la Selva (44) i Immobiliària Xifra (100).

- Restauració de la fàbrica de Can Joanetes com a nova Seu Municipal de l'Ajuntament d'Olot (1987-1995).

- Campus de Montilivi de la Universitat de Girona. Pla Parcial i desenvolupament parcial de la urbanització. En el seu recinte hi ha construït l'edifici Politècnica 2 (1988-1993) i la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials (1994-1997).

- Restauració i Ampliació de la Farinera Teixidor (Rafael Masó, arq., 1910-1923), per a la nova seu corporativa del diari *El punt* (1991-2000).

En el conjunt del Monestir de Montserrat

- Restauració de les Cobertes de la Basílica de Monsterrat (1988-1944).

- Restauració de l'interior de la Basílica de Monsterrat (1993-1995). Generalitat de Catalunya, Departament de Cultura.

- Restauració del conjunt de Santa Cova (1994-1997). Diputació de Barcelona.

- Restauració de la capella de Requeté, nova Plaça dels Apòstols, i trasllat de l'absis sobreafegit del 1881 (E. De Paula Villar) (1993).
- Restauració dels tancaments del Refetor (1993).
- Restauració de les cobertes del Claustre (1993).
- Remat del Campanar Gòtic (1995).
- Arranjament del local de exvots i publicacions (1998).
- Capella de Sant Pere, a la Basílica de Montserrat (1999).
- Remodelació de l'entrada al conjunt de Montserrat i recinte de vigilància (1995-1998).
- Projecte de Rehabilitació de Santa Cecília de Montserrat (1994-1995).

Premis

- Primer Premi en el Concurs per al Museu de Castelló de la Plana. 1971.
- Selecció finalista en els Premis FAD 1976/77/88/93/95/96/98/99.
- «Premios Nacionales de Urbanismo» 1983. Menció Honorífica pel «Pla especial del barri vell de Girona» (amb Fuses/Viader/Moner).
- Primer Premi Bayer de Dissenys d'Espais Urbans 1986.
- Premi «Bonaplata 1994» a la millor restauració d'un edifici Industrial, per la reforma de «Canjoanetes» com a nova Seu Municipal d'Olot, otorgat per l'associació del Museu de la Ciència i la Tècnica i d'Arqueologia Industrial de Catalunya i l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya.
- Premi Nacional del Patrimoni Cultural 1995, de la Generalitat de Catalunya, pel Projecte de Restauració de la Basílica de Montserrat. Aquesta obra va tenir també el Premi Europa Nostra 1997 i va ésser seleccionada en els Premis Rehabitec 1996.
- Premi FAD 1999 del Jurat i de l'Opinió per un Edifici d'habitatges a St. Ponç, Girona. (Promotor: Immobiliària Pérez-Xifra). L'edifici tingué també el Premi d'Arquitectura del COAC-Girona 1988, i va ésser finalista en la V Bial de l'Arquitectura Espanyola 1999.

Activitat acadèmica

- Professor Numerari de Projectes de la ETSA de Barcelona, 1978-1982.
- Professor Invitat de Projectes a la ETSA de Barcelona en els cursos 1984, 1985, 1989, 1990, 1991, 1993, 1994 i 1995, i ETSA Vallès 1990/1991.
- Membre d'un Tribunal de PFC a la ETSA de Barcelona des de 1998.
- Professor de Projectes de la E.T.S. d'Arquitectura «La Salle» de la Universitat Ramon Llull, des de 1997.
- Ponent «Cursets sobre el Patrimoni arquitectònic» 1985/87/91.
- Ponent de les «Primeres Jornades Universitàries», en l'àmbit de Patrimoni Arquitectònic, celebrades a l'Alguer, Sardenya, 1989.
- Membre de la «Comisió Tècnica del Patrimoni Cultural» a Girona, 1981-87.

– Comissari de l'Exposició «Itinerari d'Arquitectura Catalana», 1984-1991, organitzada pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Aquesta Exposició ha estat muntada a Barcelona, Lleida, Tarragona, Reus, Vic, Girona, Sevilla, Berlin, Postdam, Braunschweig i München.

– Comissari de l'Exposició «Fita 50 anys d'Art Integrat», Barcelona 1994.

– Membre del Jurat dels Premis FAD d'Arquitectura, 1994.

– Membre del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català, des de 1994. Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya.

– Ponent, en el nom del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, en l'eleboració de la Ponència de l'àmbit d'Arquitectura dels actes de commemoració del XXè Aniversari del Congrés de Cultura Catalana, 1997.

– Acadèmic Corresponent per Girona, de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, 1999.

Avui tenim la satisfacció de participar en aquest acte d'homenatge que li dedica una docta corporació com ho és la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. Acte de reconeixement i de justa compensació a una vida de treball; a una llarga i rectilínea trajectoria. Reconeixensa i homenatge al professional intel·ligent i laboriós. A l'il·lustríssim Sr. N'Arcadi Pla i Masmiquel.

JOAN M. DE RIBOT I DE BALLE